

Rod Počepických žil v Lipnici u Třeboně

Jedna zchudlá větev známého rodu Počepických z Počepic žila od 80. let 18. století v Lipnici u Třeboně, většinou zde žili jako podruzi. Do konce 19. století je uváděno v písemnostech jejich příjmení jako Podčepický. Obec Počepice (původně Počápice) leží při okresní silnici, která byla vystavena ještě za dob roboty (v r. 1832) na staré cestě, udržující již od dávných dob obchodní spojení mezi Sedlčany, Chlumcem, Počepicemi, Petrovicemi a Milevskem.

Z rodu Počepických je nejdříve znám rytíř Ctibor z Počepic, který se podepsal r. 1219 jako svědek na listině, kterou král Přemysl Otakar I. daroval jisté zboží klášteru milevskému (Regesta Bohemiae, I., 285). Později se připomíná Mikuláš z Počepic a ke konci 13. st. Prokop. Další rytíři, kteří na tvrz v Počepicích hospodařili ke konci 15. st. a v 16. stol., se psali Počepičtí z Počepic a zdobili svůj erb čápem.

Známý je Jindřich Počepický, který byl vyhlášen až za hranicemi jako znamenitý myslivec a vynikal prý tuze veselou povahou. Doprovázel například Jindřicha z Rožmberka při jeho cestě do Polska. Jeho jediný syn se jmenoval Jan Jindřich Počepický. Po Janu Jindřichovi zdědil Počepice Václav Počepický, jenž byl od r. 1583 hejtmanem na Orlíce. Svého dědictví dlouho nepodržel. Prodal je již r. 1598 Jindřichovi Doudlebskému z Doudleb na Petrovicích. Rytíři Počepičtí z Počepic vyskytují se pak ještě několikrát v 17. stol. Tak třeba bydlel do r. 1610 v Miroticích Jan Kryštof Počepický z Počepic, kterému patřily později Strážovice u Mirotic. Ve třicetileté válce tento rod zchudl a v r. 1713 prý podle některých autorů zanikl docela. Někteří současní nositelé tohoto příjmení však o sobě prohlašují, že jsou přímými potomky tohoto rodu.

V Lipnici krátce po roce 1780 objevuje se zde se svoji rodinou Jakub Počepický. Zemřel na „starost“ na kovářské chalupě čp. 26 v roce 1808 údajně jako stoletý. Ten údaj není patrně správný, farář si datum narození nemohl ověřit. Zřejmě byl asi o 20 let mladší. S manželkou Evou měl 4 děti. Nejstaršího Josefa, který byl obecním kovářem, dále Jana, který se stal poslíčkem v Kojákovících. Pak Martina, který byl podruhem u sedláka v Lipnici Strnada čp. 6 a nejmladšího Matěje, který byl obecním pastýřem a bydlel v pastoušce čp. 24. Kovář Josef *1753 měl za ženu Marianu dceru Mikuláše Zemana sedláka z Lipnice čp.4. Měli spolu 7 dětí. Nejstarší jejich syn Josef se brzy po roce 1808 přičlenil k Markétě, vdově po Vojtěchu Lexovi zvaném Špička, místním chalupníkoví z čp. 17. Jejich syn Josef zemřel v dětském věku na psotník. Josef, bývalý mistr kovářský, zemřel stářím u své dcery na čp. 17 v roce 1833. Podle pověsti žila kolem roku 1836 v Lipnici vdova po kováři Josefu Počepickém. Měla „Patent šlechtický“, potvrzující jejich příbuzenství s rodem Počepických z Počepic. S ním chodila žebrot do zámku treboňského a novohradského. V Třeboni na zámku dostala vždy po Novém roce až do své smrti 200 zlatých ve stříbře. Těž hrabě Buquoy na Nových Hradech ji vždy štědře obdaroval.

Kovářské řemeslo převzal po Josefu Počepickém jeho zeť Matěj Jann, který si vzal jeho dceru Kateřinu. Otec Matěje Tomáš Jann byl sedlákem na jednotě u Sv. Máří Magdaleny čp. 3. Měli spolu 7 dětí. Další syn kováře Josefa Počepického Vavřinec *1796 byl podruhem v Lipnici na čp. 1 u sedláka Strnada. Zemřel v 75 letech na sešlost věkem. S Annou rozenou Novotnou z Kojákovíc měl 5 dětí, z toho dva syny.

První Vavřincův syn Ondřej si zakoupil v roce 1876 usedlost v Mladošovicích a potom s rodinou v roce 1912, když mu chalupa shořela, vycestoval do Ameriky. Druhý syn Matěj *1837 byl podruhem a pak almužníkem na čp. 1 v Lipnici. S Terezií rozenou Pils z Hranic měli 6 dětí, z nichž syn Josef žil v Kramolíně a syn Martin v Jílovicích. Jejich potomci jsou doloženi ještě krátce po 2. světové válce. V Lipnici zůstala pouze dcera Matěje a Terezie Počepických Johanna. Byla svobodnou matkou a zemřela již na konci roku 1910 v 31 letech na souchotiny. Měla syny Františka *1902 a Václava *1908. Tito dva úplní sirotci byli poslední Počepičtí v Lipnici. Jejich babička zemřela v roce 1910 a dědeček roku 1914.

Kolem roku 1917 byl úplný sirotek Václav Počepický v chudobinci v Lipnici čp. 19 a chodil „na odol“, tj. každého dne k jinému rolníku na stravu. Jeho poručníkem byl Josef Dvořák, rolník v Lipnici čp. 12. Poručníkem jeho bratra Františka byl Tomáš Kroupa, rolník v Lipnici čp. 18. Po ukončení obecné školy odešel František a pak i Václav do služby a tím rod Počepických po roce 1920 definitivně mizí z Lipnice.

Zdroje:

Matriky fary Jílovice uložené v SOA Třeboň

Archiv obce Lipnice uloženy v SOKA České Budějovice

